
DISKUSE

Informace pro profesora Balona

Chromý K.

Vážený pane profesore,
v sedmém čísle 101. ročníku tohoto časopisu jste se v komentáři k Honzákovým a Libigerovým úvodníkům věnoval rovněž existenci psychiatrické katedry IPVZ, což vynucuje mou reakci.

Institut postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví je zařízením Ministerstva zdravotnictví ČR. Hlavním úkolem Institutu je organizace ověřování odborné úrovně kandidátů specializace ve všech lékařských oborech. Za odbornou úroveň specialistů totiž v ČR *zodpovídá podle zákona právě ministerstvo zdravotnictví*, proto si organizaci a metodu atestací ponechává ve své působnosti. Konkrétní ověřování znalostí provádí tří- až pětičlenné komise, kde je *Institut zastoupen jediným členem*, jemuž připadají především administrativní úkoly, a povinné hlasování komise o jednotlivých kandidátech může ovlivnit jediným hlasem. Tento hlas mu – jako jakémusi zástupci MZ ČR při úřední proceduře – pravděpodobně náleží. Navíc může být podle potřeby hladce přehlasován zbývajících členy komise (2–4), kteří nemají s Institutem vůbec nic společného.

Úloha Institutu ve vzdělávání psychiatrů je podle nových vzdělávacích programů zcela rovnocenná všem ostatním psychiatrickým vzdělávacím zařízením – *kandidát nemusí až do atestace vůbec na půdu Institutu (katedry) vstoupit a vybrat si může z jakýchkoliv vzdělávacích akcí*. Odpusťte, že necítím – jako občasný zapisovatel u atestace – žádný střet zájmů tváří v tvář kandidátovi, kterého vidím poprvé a možná naposledy v životě asi dvě hodiny, dokonce ani u toho, kterého jsem zahlédl před rokem při přednášce.

Respektuji, že jste rozpoznal nulovou činnost katedry v jakékoli myslitelné odborné oblasti. Katedra po několik desítek let organizuje systém postgraduálního vzdělávání a prověřování znalostí,

vyhotovila návrhy všech verzí vzdělávacích programů (náplní oboru), včetně současné, odpovídající požadavkům EU, podílela se na učebnicích, napsala něco i jinak, vytvořila mnoho sad zkušebních otázek... Je nyní *tvorena jen dvěma pracovníky* na plný úvazek, ostatní jsou externí spolupracovníci zejména z vašeho někdejšího tuzemského pracoviště a z klinik. Dovoluji si tvrdit, že systém odborného vzdělávání nebyl v této republice špatný ani v letech, na něž jinak velmi neradi vzpomínáme. Současní kandidáti atestací mají velmi slušný přehled a dovednosti v oboru i ve srovnání s těmi, kteří přišli ze zahraničí a o specializaci se pokusili zde.

„Kmenoví“ pracovníci katedry letos vydali (pokud vím) dvě knižní odborné publikace a pár časopiseckých článků. Máte pravdu, že mohli vydat čtyři knihy, ale nebylo by i to nulové? Po celou dobu existence pracoviště se tíž pracovníci denně zabývají běžnými pacienty a pravděpodobně mají předpoklady tušit, co se na poli tuzemské psychiatrie děje.

Katedra nikdy netrénovala lékaře k výzkumné činnosti a ani to nepředstírala. V současném připravovaném akreditačním systému to případně několika málo povolaným zařízením. Z nedávného jednání psychiatrické akreditační komise si vám dovoluji vyzradit obecnější názor, *že výzkumná způsobilost není podmínkou dobré klinické kvalifikace*. Dodám, že sám bych si od některých výzkumných pracovníků nedal ovázat ani patu, zatímco bych se svěřil drtivě většině českých ambulantních psychiatrů, které jsem za ta léta před atestační komisí měl tu čest vidět.

Vážený pane profesore, rád vám příležitostně poskytnu další podklady k vytvoření objektivnějšího pohledu na vzdělávání psychiatrů v ČR. Poměry u vás v Michiganu při tom nehodlám reformovat ani kritizovat. Jsem přesvědčený Evropan.

Dodáno redakci: 2. 11. 2005

*Prof. MUDr. Karel Chromý, CSc.
Ústavní 91
181 02 Praha 8*